

**Teksti Heikki Arvelin
Kuvat Mauno Tonttila**

Jumbo Run 1988

Hollolan Messilässä vietettiin viime helluntaina sivuvaunumotoristien ja kehitysvammaisten lasten yhteistä retkipäivää. Tämä Jumbo Runiksi Englannissa vuonna 1961 ristitty tapahtuma oli jo neljäs Suomessa järjestetty.

Jumbossa kunakin kertana olleet kehitysvammaiset ovat olleet eri laitoksista, tänä vuonna oli Ronnilaisten vuoro. Ja nyt kun tämä tapahtuma on tullut eri laitosten tietouteen, ei halukkaista kyytiläisistä ole ollut puutetta.

Messilän lomakeskus oli oivallinen paikka tämänkaltaiseen toimintaan koska siellä oli samalla mahdollisuus jos jonkinlaiseen etenkin lapsia kiinnostavaan vapaa-ajanviettoon erilaisissa härveleissä.

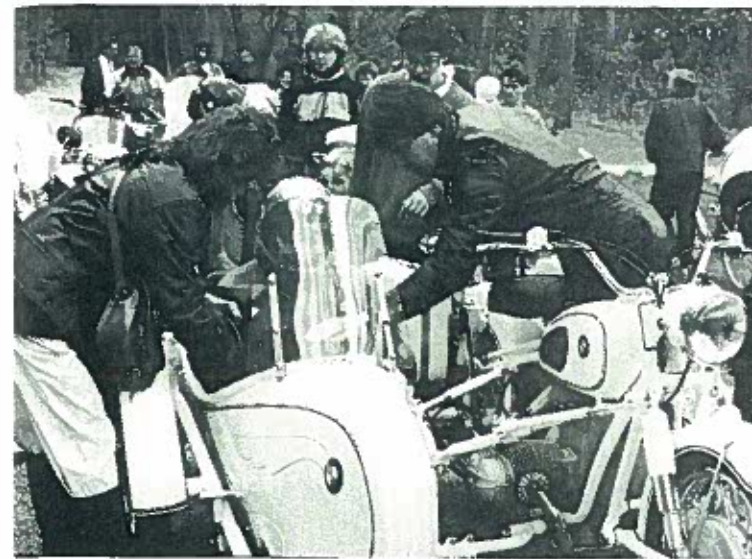
Ronnilaiset saapuivat lauantai-aamulla ja heidät oli jo valmiiksi jaettu kahteen ryhmään, joista toiset pääsivät aamupäivän lenkille ja loput iltapäivällä.

Tosin monet eivät olisi millään jaksaneet odottaa omaa iltapäivän vuoroaan, niin innokkaita he olivat. Ensimmäinen lenkki suunnautui läntiseen Hollolaan, sää oli aurinkoinen kuten aina ennenkin. Poliisimoottoripyörän vetämässä letkassa oli hienoa mennä. Ajolenkille tuli pituutta noin puolitoista

tuntia, jonka jälkeen palasimme Messilään syömään. Yhteisen ruokailun jälkeen Ronnilaiset esittivät meille hienon musiikkiesityksen, joka yllätti meidät täysin korkean tasonsa vuoksi.

Kuulin myöhemmin, että esitystä oli harjoiteltu koko talvi ja vain meitä varten.

Tauon jälkeen olikin toisen ajolenkin vuoro, joka kiersi Vesijärven ympäri. Mutkittava tie ja kesäksi muuttunut luonto teki ajelusta mukavan. Hauskan lisänsä teki joiden-

kin vastaantulevien autoilijoiden ja jalankulkijoiden ilmeiden seuraaminen, olihan kymmenien sivuvaunupyörien näkeminen kerralla varsin epätavallinen näky, kun jopa jo yhdelläkin sivuvaunupyörällä liikkeessään saa nähdä vain iloisia ja hyväntahtoisia kasvoja, toisin kuin soolopyöräilijät.

Kyytiläisemme nauttivat silminnähdessä, joitakin jännitti kovasti ennen ajon alkua, mutta jo muutaman kilometrin jälkeen jännitteet hävisivät ja naamat loistivat tartuttaen ilon ja tyytyväisyyden tunteen myös motoristeihin. Voisiko päivän paremmin enää viettää. Kuitenkin, oliko kyseessä vain päivä, vaiko kovan kohtalon saaneen veljemme elämän suurin hetki, Pystyinkö minä antamaan sen hänelle näin vähällä?

Jumbolla on kaiken sosiaalisen merkityksen lisäksi, tai oikeastaan juuri sen takia myös suuri pr-merkitys, jollaista moottoripyöräily kipeästi tarvitsi. Tapahtumaa sivusta seuranneet ihmettelivät välillä jopa ääneen, että on hienoa kun tällaista järjestetään. Ja kuinka ihmeessä motoristit ovat asialla. Samoin, kun asiaa esiteltiin eri liikelaitoksille tuen saamiseksi, oli monen suhtautuminen yllättävää; esimerkkinä lahtelainen puutarhuri, joka oli heti valmis tukemaan meitä sanoen vielä ikimuistettavasti että "jokaisen meistä tulisi viettää yksi päivä vuodessa vammaisten hyväksi..."

Tosin ne, lähinnä maahantuojaen edustajat jotka paranevasta pr-arvosta eniten hyötyvät, eivät ole nähneet tässä mitään hienoa, päinvastoin. Ja se olikin tässä kaikkein yllättävintä. Mutta ehkä heidänkin silmänsä aukeavat jo ensi vuonna...

Jumbo Runista tehtiin videonauha ammatillaisen toimesta, ja jos jotakin lukijaa kiinnostaa, voi nauhaa tilata suoraan kuvaajalta: **Keijo Pohjanjousi, puh. 918-514 800.** Nauhan hinta on puolentoistasadan paikkeilla ja kesto parikymmentä minuuttia.

NÄHDÄÄN ENSIVUONNA JUMBOSSA!

Terveisin Heikki Arvelin

